ANUL X. No. 1116 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 3 Octombrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

M8368

Inaugurare de stagiune

A INCEPUT RUGBYUL...

Duminică s'a inaugurat sezonul oficial de rugby pe terenurile dela Şosea. După o vară întreagă de lucrături, în care echipele s'au înghiţit una pe alta, în care jucătorii au trecut de la un club la altul pentru a termina acolo de unde au plecat şi în care rugby-ul era cât p'aci să sară în aer împreună cu federaţia care-l dirijează, jocul balonului rotund şi-a reluat odată cu activitatea de pe teren, practicile degradante din trecut.

Ceeace s'a petrecut Duminică pe maidanul oficial cu prilejul reînceperii activităţii, a constituit una din paginile ruşinoase ale acestui sport.

Dela inaugurare şi până au început să se golească terenurile, o bătae frenetică şi generală a presărat din plin partide cari se anunţau interesante şi pe cari în bună parte le-au compromis complet.

Inceputul e promiţător...

Dacă inaugurarea n'a putut fi lipsită de pumnii repeziţi în ceafă şi de ghionţii cari strivesc academic coaste, ce ne va aduce mijlocul unui sezon, în sportul care nu trăeşte decât pentru a da prilej de vorbă lungă în comisi şi de strivire de ciolane pe teren?

Scandalurile de Duminecă au avut ca provocatori — ni se spune — anume indivizi cari n'au nimic comun cu rugby-ul, dar pe cari îl practică la zile mari, sau atunci când e vorba să fie utilizaţi pentru desfiinţarea, la propriu şi la figurat, a adversarului.

Comisia de rugby a excelat în sezonul trecut prin măsuri drastice de birou. A sancţionat, a mustrat şi a avertizat...

Azi are datoria să arate că existenţa sa nu trebue să se manifeste numai prin a trece în procesele verbale, pedepse platonice.

Dacă la premieră a fost ceeace a fost, să nu mire pe nimeni că Duminica viitoare măsurile vor fi cu totul de prisos, în virtutea binevefiticatei legi a progresului.

A început rugby-ul...

ACTUALITĂŢI

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOOTBALL

Sâmbătă seara se întruneşte la Zurich comitetul executiv al Fifei. Ordinea de zi cuprinde chestiuni de un excepţional interes.

D. Rimet va face un referat asupra Olimpiadei dela Los Angelos.

Totodată se va lua în discuţie adresa comitetului olympic german, care cere ca footballul să figureze în programul Olympiadei.

Tot în şedinţa de Sâmbătă, se va hotărî în mod definitiv că viitorul campionat mondial din 1934, să fie organizat de Italia.

UN CLASAMENT MONDIAL AL SUZANEI LENGLEN

Fosta campioană mondială de tennis, franceza Suzanne Lenglen, a făcut un clasament mondial de tennis care are următoarea înfăţişare:

DOMNI
1. Vines.
2. Borotra.
3. Cochet.
4. Allison.

DOAMNE
1. Hellen Wills-Moody.
2. Hellen Iacobs.
3. Mathieu.
4. Payot.

AUSTRIA — UNGARIA 2—1 (1—1)

BUDAPESTA, 2. — Păstrând tradiţia matchurilor strânse, reprezentativele Ungariei şi Austriei au furnizat un nou match patetic.

Austria: Hiden, Rainer, Sesta, Braun, Smistik, Mausch, Molzer, Mueler, Sindelar, Schall, Horvath, Platzer, Thaler, Maussner.

Ungaria: Acht, Dudar, Kronenberger I, Borssany, Sarosi, Lazar, Kronenberger II, Cseh, Turay, Kalmar, Deri.

Un joc violent şi aproape egal în prima repriză. Ungurii deschid scorul în minutul 32, prin Kalmar.

In minutul 43 al aceleiaşi reprize, Borsan reia prost o centrare a lui Mausner şi marchează în propria-i poartă.

După o nouă pauză, în minutul 2, Oeri reasigură conducerea pentru Ungaria.

In min. 10, Mueller egalează, iar 15 minute mai târziu, Braun marchează punctul care aduce Austriei victoria.

RIPENSIA LA ZAGREB

Miercuri şi Joi, Ripensia va juca la Zagreb.

Timişorenii vor susţine matchurile seara şi vor întâlni la Zagreb echipele H. A. S. K. şi Gradjanski.

Săptămâna

Am fost readuşi în fine la realitate după o perioadă de oscilaţie între autoîncredere deplasată şi supraevaluare astronomică. Ne-a băgat cineva în cap că suntem imbatabili prin partea locului şi ne-am şi grăbit să ne considerăm ca atare. Cine ne mai putea da jos din copac după celebrul turneu Baltic, în care am făcut harcea parcea din letoni, estoni şi celelalte neamuri dela Nord? Cupa Balcanică dela Belgrad în care Bulgarii ne-au dat lecţii şi Jugoslavii tifle? Simple accidente cari se pot întâmpla ori cui şi mai ales acelora din Impărăţia atât de relativă a Balonului Rotund.

Duminică însă duşul rece ne-a rostogolit din pomul în care dădeam gigantice proporţii unei minuscule victorii şi diminuam atomic cele mai impunătoare înfrângeri.

Că nimic nu trebue să surprindă în sport, este dela sine înţeles. Axioma aceasta se încovoae însă sub povara unui cinci la zero, mare şi lat, care ne a turtit entuziasmul footballistic pentru foarte multă vreme. Şi nouă şi spectatorilor şi tuturor.

Ce uşor am fi suportat însă prelegerea orală a unor oameni superiori în meserie, dacă am fi ştiut să fim învinşi. Dar Polonezii au materializat o victorie meritată, din superioritate tehnică şi copilăroasă panică în rândurile adverse. Ce alta a fost doar grotescul transbordaj de jucători după ce vecinii dela nord ne-au zburlit voia bună cu primele trei puncte?

Ori cât, pentru o echipă cu pecetea transoceanică, spaima a fost cam deplasată, mai ales că ceeace a fost al nostru fusese pus deoparte...

Tot aşa şi cu Dumitru Pavelescu fostul şi poate viitorul campion naţional, care şi-a consacrat cariera-i pugilistă pentru a păstra la cald un titlu pus deoparte la discreţia lui Spakow. Sâmbătă seara la Arene, în faţa unui public pe care nici organizatorul nu La visat atât de numeros, Dumitru Pavelescu s'a prezentat pe ring şi a remis cu ceremonialul de rigoare (k. o. repriza noua), titlul pe care-l are în consignaţie cel puţin odată pe an. S'a aplaudat, s'a râs, s'a felicitat şi aşa mai departe. Numai cei cu biletele plătite nici n'au aplaudat, nici n'au râs şi nici n'au felicitat. Din contră au compătimit şi s'au lăsat compătimiţi...

In depresiunea asta generală, o mică licărire de speranţă, echivalează cu un far în bezna mării agitate. De aceea nu strică să amintim că un vagon de atleţi şi jucători de tennis a fost îmbarcat noaptea trecută pe vaporul «România» şi expediat cu marea viteză la Atena.

Cine ştie, poate deacolo să ne vină bucuria pe care o aşteptam Duminică la O. N. E. F....

L. ROŞIANU

O înfrângere dureroasă

Polonia-România 5-0 (4-0)

Echipa Poloniei şi arbitrul Fabris

Eri pe stadionul din Dealul Spirei, footballul românesc a fost încercat de o mare lovitură: eşecul reprezentanţilor noştri, caracterizat de un scor impozant.

Pentru mulţi, înfrângerea aceasta a însemnat o surpriză brutală. Pentru noi, doar scorul constituie marea decepţie.

Am făcut toate rezervele în privinţa acestui match. N'am împărtăşit optimismul general, pentrucă anumite indicaţiuni referitoare la polonezi ne recomandau această prudenţă.

Echipa României a fost învinsă de un adversar superior. Nu interesează de câte puncte.

Polonezii n'au surclasat echipa noastră, cum ar arăta scorul. A fost suficient să-şi manifeste superioritatea, atunci când tabăra noastră era dezorganizată, ca insistenţa lor să fie răsplătită copios.

Regretăm, împreună cu ceilalţi cari vor să vadă cât mai sus footballul nostru.

Nu este însă mai puţin adevărat că legea sportului — singura care ne interesează — impune în astfel de împrejurări calmul atât de necesar tragerei adevăratelor concluzii.

Este o înfrângere fără precedent în analele footballului nostru.

Ea frizează misterul, pentrucă independent de anumite circumstanţe speciale, între Polonia şi România nu există o deosebire de clasă.

Ne reaminteşte întrucâtva înfrângerea dela Budapesta, unde cauzele au fost tot atât de greu de stabilit, caşi după eşecul de eri.

Un imponderabil, care în sport joacă un rol fatal, şi-a arătat colţii mai vitreg pentru echipa noastră ca oricând.

In general a fost o zi proastă pentru footballul nostru, din care se degajează o seamă de învăţături pentru viitor.

Infrângerea de eri să ne servească de lecţie adevărat sportivă şi într'un viitor apropiat să refacem terenul pierdut temporar.

LIS

Descrierea matchului în pag. III-a

OLYMPIADA BALCANICA

Atleţii şi jucătorii de tennis spre Atena...

Echipe complete, însoţitori numeroşi şi entuziasm dar şanse... limitate

Sâmbătă seara cu Rapidul Tomis, au părăsit capitala, echipa naţională de atletism şi jucătorii de tennis selecţionaţi pentru Jocurile Balcanice dela Atena.

Atletismul în special, are în Olympiada Balcanică singurul prilej de a se manifesta în afara cadrelor obişnuite şi totodată singurul prilej de a realiza îmbunătăţiri serioase de ordin technic.

I-a trebuit însă să lupte din răsputeri pentru a se putea menţine la nivelul care să-i asigure o participare demnă şi a făcut sforţări supraomeneşti pentru a agonisi cele câteva mii de lei necesari deplasării la Atena.

Atletismul românesc n'a găsit sprijin acolo unde trebuia să-l găsească, ci din contră a fost sabotat ca un sport care nu merită să trăiască atâta vreme cât nu produce altceva decât... recorduri.

Iată un exemplu dintr'o mie: U. F. S. R., a primit deopotrivă cereri de subvenţionarea deplasării la Atena, din partea atletismului şi tennis-ului românesc. U. F. S. R., instituţie care împărţeşte dreptatea în marea familie a sportului românesc, cum credeţi că a satisfăcut cererile de ajutor ale celor două federaţii?: a dat atletismului 30.000 lei pentru 20 persoane şi tennis-ului 20.000 lei pentru... 4 persoane.

Şi de aceea, Sâmbătă seara când ne-am deplasat în Gara de Nord pentru a fi faţă la plecarea celor două team-uri naţionale, am avut surpriza de a vedea pe atleţi înghesuiţi după toate regulile artei în două campartimente de clasa III-a, iar pe jucătorii de tennis, ocupând comod un compartiment de clasa II-a, în care bridge-ul şi ecartée-ul — cele două jocuri preferate în lumea sportluiu alb, începuse chiar din gară.

ATLEŢII SUNT TOTUŞI BINE DISPUŞI

Cu toate că un gest nechibzuit al forului suprem a creiat o diferenţiere jignitoare, atleţii sunt bine dispuşi.

Mai sunt câteva minute până la plecarea trenului. Pe o parte din ei îi cunosc personal, cealaltă parte îmi este recomandată de colegul Morţun care însoţeşte echipa în calitate de gazetar şi manager... pe cheltuială proprie.

OPTIMISMUL D-LUI BOERESCU

D. Neagu Boerescu, vice preşedintele federaţiei de atletism şi conducătorul expediţiei, deşi foarte ocupat cu ultimile preparative, găseşte totuşi câteva clipe pentru a ne declara:

„Performanţele obţinute de atleţii noştri în recentele campionate naţionale, mă fac să întrezăresc realizarea unui clasament onorabil. Nu trebue să se uite însă că facem deplasarea într'o ţară în care atletismul este cultivat ca unul din sporturile naţionale şi înregistrează progrese evidente dela o zi la alta. Dacă regret ceva este că federaţia română de atletism n'a avut posibilitatea să deplaseze un număr mai mare de atleţi. Este adevărat că regulamentul concursurilor nu admite decât câte 2 concurenţi de fiecare probă, dar este inutil să adaug că deplasând la Atena cât mai mulţi dintre atleţii tineri, efectele unei şederi în mediul sportiv de acolo ar fi dat roade neaşteptate. Vremurile sunt însă grele şi trebue să fim mulţumiţi că nu am forfaitat la singura competiţie internaţională unde ne putem prezenta cu capul sus".

CAPITANUL LAZAR BODEA VA BATE UN NOU RECORD....

Cine nu cunoaşte figura populară şi bonomă a căpitanului Lazăr Bodea? Niciodată posomorât, totdeauna vesel şi comunicativ, căpitanul Bodea — conducătorul technic al expediţiei — este ocupat cu plasarea cât mai comodă a instrumentului care l-a făcut celebru: Ciocanul (care în realitate este o ghiulea destul de grea, prevăzută cu un lanţ şi cu un mâner de fier forjat...).

— **Ce facem la Atena, d-le căpitan?**

— „Băeţii sunt bine şi eu la fel. Nu garantez de toţi: De Cucu şi de mine, da! Cucu va aduce laurii Marathonului, iar eu sunt aproape sigur că voi bate un nou record la aruncarea ciocanului. Sunt în formă şi nu cred să dau greş".

JUCATORII DE TENNIS NU DAU INTERVIEW-URI

Bine dispuşi de declaraţiile optimiste ale conducătorilor atletici, încercăm o incursiune în vagonul de clasa doua, în care cele 4 rachete masculine şi femenine joacă bridge...

— **Ce şanse avem la Atena?**

— „Deux Coeurs!

— **Aud?**

— „Trois trèfles!

— **Aveţi adversari puternici?**

— „Contre!

— **Poftim?**

— „Sur contre.

Deabea am mai avut timp să descindem, pentru a nu părăsi forţat capitala...

Trofeul suprem

Spakow din nou campion

In faţa aproape a 4.000 de spectatori reuniunea de Sâmbătă seara, dela Arene, a dărâmat doi idoli: Credinţa că pentru un succes de asistenţă este strict necesară pe afiş prezenţa unui boxeur străin — oricât de răsuflat — şi... pe Pavelescu.

S'ar putea spune din acest punct de vedere că reuniunea domnului Aurel Niculescu a fost mai mult exemplificarea practică a poruncei: „Să nu-ţi faci idoli", decât tranşarea unei rivalităţi pe care mai mult împrejurările decât valoarea lui Pavelescu au prelungit'o până peste aşteptări.

Spakow l-a învins pe Pavelescu. Ştirea nu are nimic senzaţional. Un rezultat prevăzut, verificat de trei ori până acum şi de trei ori reeditat cu acelaş caracter de zdrobitoare superioritate a lui Spakow învingător prin k. o. pe rând în rondul 8, 6 şi 4.

Titlul naţional la toate categoriile se găseşte deci din nou în mâinile lui Spakow.

Oricât de simpatic ne-ar fi Pavelescu, a cărui bonomie ne distrează zilnic cu noui exhibiţii, şi oricâte defecte ar fi dovedit Spakow, este trebuie să recunoaştem ceiace trebuia să se întâmple de multă vreme.

Spakow — în raport nu cu Pavelescu — dar chiar cu ceilalţi boxeuri din cari în fiecare zi se căznesc câţiva să-i scoată un adversar fără să-i poată pune în faţă un om care să-l ameninţe realmente — are atâtea calităţi indiscutabile, încât titlul suprem îi aparţine prin definiţie.

Nu reedităm aici adjectivele cari i-au completat treptat bazarul admiraţiei noastre. Ar fi să ne repetăm. Şi să dăm prea mari proporţii unei victorii din care Spakow nu-şi poate face un titlu special.

Nu putem să nu subliniem însă că după atâtea luni de interimat, titlul naţional la toate categoriile şi-a găsit însfârşit titularul.

Şi că gluma — reuşită — a domniei lui Pavelescu a făcut locul unei seriozităţi pe care calităţile lui Spakow o garantează cu toate titlurile sale de cel mai bun produs al boxului românesc.

G. F.

Motocicliştii români în Bulgaria

O performanţă onorabilă a lui Ionescu Cristea

In capitala Bulgariei au avut loc eri dimineaţă, două alergări motocicliste internaţionale la cari au participat românii Nicolae Ionescu-Cristea şi Gheorghe Leu, precum şi austriacul din Muenchen Leopold Killmeyer, care a cunoscut la noi două frumoase succese, atrăgând asupra-şi simpatia admiratorilor sportului cu motor.

Incinta velodromului din Sofia era o mare de capete. Consulul României şi cel al Austriei, precum şi coloniile română şi austriacă, veniseră pe teren să asiste la cele două dispute cu promisiuni făgăduitoare. Incă înainte de întreceri, Nicolae Ionescu-Cristea, Gheorghe Leu şi Killmeyer au fost obiectul unor impresionante manifestări de simpatie. Şi dacă la acest lucru adăugăm ospitalitatea pe care bulgarii nu şi-au desminţit-o nici de rândul acesta, ajungem la concluzia că alergătorii români şi cel austriac s'au bucurat de un tratament cum nu se poate mai bun.

IONESCU-CRISTEA INVINGATOR IN INTALNIREA ROMANO-BULGARA

Prima cursă a zilei a opus reprezentanţilor României, pe alergătorii bulgari, Dimitrie Sokoloff, Theodor Tzakoff şi Milko Kleiner (Rusciuc). Cursa s'a alergat în serii şi clasamentul s'a făcut pe puncte. Victoria a revenit alergătorilor români, cari au ocupat primele două locuri în clasament. Nicolae Ionescu-Cristea a manifestat, la Sofia, o categorică superioritate asupra adversarilor bulgari şi a întrecut cu uşurinţă şi pe Gheorghe Leu, care a făcut o performanţă nesperat de bună. Al treilea s'a clasat Milko Kleiner, în timp ce Sokoloff şi Tzakoff au concurat sub aşteptări.

Victoria lui Cristea în acest lot nu constitue o surpriză, ea fiind scomptată chiar din ziua plecărei alergătorilor români din Bucureşti. Invingător al atâtor curse internaţionale, Nicolae Ionescu-Cristea trebuia să dispună de coaliţia bulgară, oricât de puternică ar fi fost ea.

(Continuarea în pagina V-a).

In ritmul c. onometrului

Dacă luptele cu turcii
Au istorie foarte lungă,
Pentru lupta cu polonii
Cinci istorii n'o s'ajungă.
Ca nici una dintre faze,
Să nu ziceţi c'am scăpat'o
Am privit atent la luptă,
Şi am şi cronometrat-o.
Pe la trei şi jumătate,
Sub un soare cald de vară,
Nu ştiam ce-i în arenă,
Că mă 'nghesuiam afară.
După ce furios, torentul,
M'a învârtit ca într'o horă,
Reuşii şi eu să intru,
Tocmai după-un sfert de oră.
Dau năvală în tribună,
Imi descopăr locul iute,
Şi aştept şi eu să 'nceapă...
Patru fără trei minute!
Polonezii la o poartă,
Se întrec cu toţi în shoturi.
Iar ai noştri ne salută...
(Sunt în formă la saluturi).
In minutul cinci, o bombă,
A lăsat poporul rece.
Altă bombă explodează...
Asta, în minutul zece.
In minutul doisprezece,
In tribună e rumoare,
Schwartz şi Glanzman nu lucrează,
Fiindcă sunt în sărbătoare.
In minutul cincisprezece,
România 'şi pierde cheia,
Şi pericolul se 'ntinde...
Ne loveşte bomba treia.
Atenţiune, intră Ţinţer!
Lovitură ca la teatru,
Căci cu el odată intră,
Imparabil goalul patru.
Ca urmare, oficialii,
Fără vorbă şi tocmeală,
Mai selecţionează-odată,
Şi încep o primeneală.
Moravetz şi Covaci intră,
Steinbach face semn şi iese.
Se mai bagă opt rezerve
Şi se fac schimbări mai dese.
S'a schimbat toată echipa
Titularii toţi se plimbă.
Şi se schimbă 'ntr'una. Numai
Rezultatul nu se schimbă.
La repriză jocul are
Cu hipism-asemănare,
Fug ai noştri ca la curse,
Iar polonii sunt călare.
Şi îndurerat la culme
Am luat note pe 'ndelete,
Am cronometrat într'una
După ceasul din perete,
Şi uitându-mă la dânsul,
Mă 'ntrebai cam nătărău:
«Nu o fi ăsta de vină?
Cine ştie?... Ceasul rău!»

A. NOL.

89494